

dříve bylo přiznáno z jiného titulu, t. j. jako držiteli dominikální usedlosti č. 9 ve Všehovicích, nikoli jako vyřízení námitky st-lů, domáhající se vyškrtnutí Františka Š. z určitého důvodu. Žal. úřad nevyčerpal tedy v tomto bodě petitu odvolání, čímž porušil předpis § 69 odst. 1 vlád. nař. č. 8/1928 Sb., platný i pro řízení odvolací (§ 82 cit. vlád. nař.), podle něhož má výrok úřadu úplně vyřídit projednávanou věc a všechny návrhy stran. Pro toto porušení procesních předpisů, jež zakládá podstatnou vadu řízení, bylo i v tomto bodě zrušiti nař. rozhodnutí podle § 6 zákona o ss.

### Č. 12.517.

**Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní. — Řízení před nss:** \* Výrok zemského úřadu, že zaměstnanec samosprávného okresu ve smluvním poměru soukromoprávním přešel podle ustanovení § 10 odst. 1 věty 2 zákona č. 125/1927 Sb. do služby státní jako zaměstnanec smluvní, není rozhodnutím správního řádu ve smyslu ustanovení § 2 zák. o ss.

(Nález z 26. září 1936 č. 14.869/36.)

V ě c: MVDr František K. v Lomnici n. Pop. proti rozh. min. vnitra z 26. října 1933 o služebním poměru.

V ý r o k: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

D ů v o d y: Výnosem okr. úřadu v Semilech z 5. prosince 1928 bylo st-li, smluvnímu zvěrolékaři samosprávného okresu Lomnice nad Pop. a zároveň města Lomnice nad Pop., oznámeno, že se podle ustanovení § 10 odst. 1 věty 1 zákona ze 14. července 1927 č. 125 Sb. stal dnem 1. prosince 1928 zaměstnancem okresu semilského, zřízeného podle § 1 vlád. nař. z 27. října 1928 č. 174 Sb., poněvadž byl ve správě (provozu) zemědělství býv. zastupitelského okresu lomnického. Dále podotčeno, že ve služebních platech st-lových nenastává prozatím žádná změna.

Podání st-lovo na zem. úřad v Praze z 26. září 1931, obsahující žádost o vyplácení služného v plné výši, jak je st-l měl ve službách samosprávného okresu v Lomnici nad Pop., dalo zem. úřadu podnět k šetření o služebním poměru st-lově, jehož výsledkem byl výnos zem. úřadu v Praze z 21. března 1932, ve kterém bylo uvedeno toto: Podle § 10 odst. 1 věty 2 zákona z 14. července 1927 č. 125 Sb. a zákona z 28. června 1928 č. 92 Sb. o organizaci politické správy přešel st-l dnem 1. prosince 1928 do státní služby se všemi platovými a služebními právy a nároky, pokud nepřesahují míru stanovenou v § 212 odst. 1 až 3 plat. zákona z 24. června 1926 č. 103 Sb., poněvadž v den 1. července 1927 nebyl zaměstnán ve správě (provozu) nějakého zvláštního zařízení býv. zastupitelského okresu Lomnice n. Pop. Současně st-li oznámeno, že se mu dává půlroční výpověď z jeho námezdního poměru smluvního zvěrolékaře vůči státu, takže uplynutím výpovědní lhůty tento jeho smluvní poměr zanikne a výplata smluvního platu bude tímže dnem zastavena. Výpovědní lhůta počne běžeti doručením této písemné výpovědi.



Odvolání st-lovo z tohoto výnosu min. vnitra nař. rozhodnutím zamítlo jako bezpodstatné, pokud směřovalo proti výroku o přechodu st-le do služby státní; pokud st-lovo odvolání bylo namířeno také proti výpočtu ze služebního poměru státního zvěrolékaře, odstoupilo min. vnitra odvolání min. zemědělství, aby o této věci rozhodlo ve vlastním oboru působnosti.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí nss uvažil:

V předloženém případě je mimo spor, že st-l byl u zastupitelského okresu lomnického ve služebním poměru smluvního zaměstnance soukromoprávního. Na této soukromoprávní povaze služebního poměru st-lova se nic nezměnilo tím, že se na st-le jako zaměstnance zastupitelského okresu, zrušeného při nové organizaci politické správy, vztahoval předpis § 10 odst. 1 zákona o organizaci politické správy č. 125/1927 Sb. o přechodu zaměstnanců zrušených korporací do služeb nových útvarů, resp. do služby státní. Také jak žal. úřad, tak i stížnost vycházejí z toho, že soukromoprávní povaha st-lova služebního poměru nebyla tímto předpisem nijak modifikována a že tudíž služební poměr st-lův i za účinnosti cit. předpisu zůstal nadále soukromoprávním. Ale pak zbývala před úřady správními spornou toliko otázka, zda po provedení nové organizace politické správy podle zákona č. 125/1927 Sb. st-l jako smluvní zaměstnanec soukromoprávní je zaměstnancem okresu semilského podle tohoto zákona nově utvořeného, či zaměstnancem státním, čili jinými slovy otázka, kdo je nyní v onom soukromoprávním služebním poměru st-lovým zaměstnavatelem, tedy otázka rázu civilního. Není proto výrok zem. úřadu ani nař. rozh. min. vnitra rozhodnutím úřadů správních, řešícím autoritativním způsobem zmíněnou otázku, tedy rozhodnutím správního úřadu po rozumu § 2 zákona o ss, nýbrž prohlášením jménem státu jako jedné ze stran soukromoprávní smlouvy služební.

Nejde-li však o rozhodnutí správních úřadů po rozumu § 2 zákona o ss, pak se tu nedostává jednoho z nezbytných předpokladů jurisdikce nss a nezbylo proto než stížnost odmítnouti pro nepřípustnost, aniž bylo soudu možno zabývatí se meritorním obsahem stížnosti.

### Č. 12.518.

**Řízení správní. — Řízení před nss:** \* Proti výroku (zprávě) Československého zúčtovacího ústavu, oznamujícímu československému věřiteli určení a výplatu t. zv. podílu podle čl. 16 úmluvy mezi Československou republikou a republikou Rakouskou (č. 60/1926 Sb.) a zákona č. 220/1925 Sb., je podle § 4 zákona č. 207/1922 Sb. přípustna stížnost k zemskému finančnímu úřadu.

(Nález z 26. září 1936 č. 14.933/36.)

V ě c: »Böhm.-Leipaer Sparkasse« v České Lípě proti rozh. Československého zúčtovacího ústavu v Praze z 19. února 1934 o určení podílu pohledávek zajištěných knihovně na rakouských nemovitostech ve starých rakousko-uherských korunách a úroků ze zálohy.